

Kdo žije správně, tomu ukázu Boží spásu. (Žalm 50)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Mt 9, 9 - 13)

Když Ježíš jednou šel (ze svého města), uviděl v celnici sedět člověka, který se jmenoval Matouš. A řekl mu: "Pojď za mnou!" On vstal a šel za ním. Když Ježíš byl u stolu v (jeho) domě, přišlo mnoho celníků a hříšníků a zaujali místo u stolu s ním a s jeho učedníky. Když to viděli farizeové, řekli jeho učedníkům: "Proč váš Mistr jí s celníky a hříšníky?" On to zaslechl a řekl: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a naučte se, co znamená: 'Milosrdenství chci a ne obět.' Nepřišel jsem totiž povolovat spravedlivé, ale hříšníky."

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

V nemocnici „Santo Spirito“, nejstarší nemocnici v Římě, je možné si přečíst tyto *Zákony ošetřovatelství*: „Nestačí obecně konat dobro, nestačí ani dobrota a vůle toto dobro konat. Musíš pochopit tisíce různých způsobů, jak je skutečně praktikovat. Co říci, co dělat při mnoha malých utrpeních i při těch velkých, která člověka hrůzou přivádějí k mlčení. U toho, kdo zoufalstvím pláče, i u toho, kdo se jízlivě směje. U toho, kdo uctívá Boha, i u toho, kdo se rouhá. Vedle života, který mizí, i toho, který se vrací. Překonej únavu, znechucení, nudu, netrpělivost. Dávej zvláště pozor: Aby ten, kdo ti byl svěřen, se mohl spolehnout na tvou prozíravou a ochotnou lásku. Aby byl pochopen, aniž by mluvil. Získal pomoc, aniž by o ni prosil. A nabyl nové naděje v okamžiku, kdy je nejbližší zoufalství. Aby byl povznesen tam, kde se domnívá, že se musí vzdát. Aby byl na pokraji temnoty veden k novému světlu.“ To jsou, zdá se mi, působivá a nádherná slova. Jenže nazývat je „zákony“ asi není úplně správné. Rád bych je nazval „darovanými schopnostmi“. Ty jsou určeny tomu, kdo je chce přijmout skrze onoho *Santo Spirito*, Duchu Svatého, a chce být k tomu způsobilý. Kdo je pak může uplatnit – u mnoha lidí ve svém bezprostředním okolí, aniž by si jich dříve všimnul jako „potřebných“. Protože se pak „naučil“ vnímat je *jinýma očima*. Neboli: Jak se v nich může projevit milosrdná vůle Boží v nemilosrdném světě dnešní doby.

SLOVO KŘEŠTANA

„Pojď za mnou.“ On vstal a šel za ním. Povolání celníka Matouše, známého také jako Levi, je popsáno tak stručně, až má člověk tendenci přehlédnout při prvním, a možná i opakovaném čtení, co se vlastně během několika minut odehrálo. Pokud znáte seriál *The Chosen* (Vyvolení), jeho autorům se podařilo tuto scénu zachytit velmi živě. Ježíš se zastaví u celnice, kde Matouš vybírá daně, a zadívá se na něj. Matouš o Ježíši pravděpodobně už slyšel, ale osobně se s Ním nejspíš dosud nesetkal. Ten pohled ho však uchvátí natolik, že na výzvu „Pojď za mnou“ vstane, odevzdá klíče od své budky a jde. Bez váhání odevzdává úplně vše – bohatství, jistotu i domov. V onu chvíli zaplaví Matoušův život hurikán Boží milosti. Setkání s Bohem ho usvědčí z vlastní pokřivenosti – z hříchu – a on se rozhodne svůj dosavadní život okamžitě opustit. Připojí se ke skupině Ježíšových učedníků, kteří ho nevitají zrovna s nadšením. Je to zrádce, ten, který je pravidelně odírá o peníze. Spojovat zdánlivě neslučitelné je však Boží styl. Tam, kde člověk staví zdi, Bůh vytváří společenství. Na večerní hostinu pozve své přátele, všechny ty, kteří stojí na okraji židovské společnosti. Matouš ten večer slaví setkání s Ježíšem, s tím, který mu změnil život. Touží se o tuto zkušenost podělit a přivést k Němu všechny své přátele. Ježíš zasedá ke stolu s hříšníky – Bůh stoluje s hříšníky. Tohle není jen zajímavý biblický příběh zakonzervovaný v minulosti. Je to setkání s Bohem, které se děje dodnes ve všech koutech zeměkoule. Bůh přichází k hříšníkovi, vstupuje do jeho života a nehledě na množství kalu, ve kterém se brodí, upře na něj Svůj pohled. Proměna začíná právě v tomto okamžiku. Člověk nepřichází k Ježíši skrze naučené duchovní techniky ani správně provedené náboženské úkony. Přesný opak je pravdou. Je to Bůh, kdo přichází první. Bůh přichází k člověku, vstupuje do jeho světa a vyvádí ho z něj ven. Ježíš nečekal, až Matoušova společnost projde transformací, aby s ní mohl stolovat. Přišel proto, aby těmito lidem změnil život a přivedl je do svého světa – do Božího

království. Vlastní vůle a spolupráce jsou ve vztahu s Ježíšem důležité. Ostatně jsou důležité pro jakýkoli vztah. Ve vztahu s Ním však fungují jiná pravidla. Svou vlastní vůlí musím uznat, že bez Ježíše nejsem nic. Že jistoty, na které jsem se v minulosti upínala, byly honbou za větrem. Tato proměna nenastane přes noc. Touha nespustit z Něj oči však začíná právě tím prvním pohledem. (Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. BONIFÁC

Bonifác se narodil se jako Wynfrehth poblíž Exeteru v jihozápadní Anglii v r. 672/5. Proti vůli svého otce vstoupil v raném věku do kláštera a vzdělání získal v benediktinském klášteře Nursling (Winchester), kde později sám vyučoval v klášterní škole. Ve věku 30 let byl vysvěcen na kněze. Když v roce 716 zemřel místní opat, Wynfrehth byl zvolen novým opatem, ale tuto funkci odmítl a rozhodl se stát misionářem. Ještě téhož roku odešel do Utrechtu, kde Willibrord hlásal evangelium již od konce 7. století. V roce 718 se vydal do Říma, aby mu bylo přiděleno misijní pole. Papež Řehoř II. ho poslal jako misijního biskupa do Germánie a dal mu jméno Bonifác (dobrý řečník). Bonifác působil jako papežský legát v Bavorsku, Alemanii, Hesensku a Durynsku nepřetržitě až do roku 738, založil několik diecézí a klášterů, z nichž nejvýznamnější byl ten ve Fuldě. Během misijní cesty do Fríska byl Bonifác s 52 společníky 5. června 754 zabit u Dokkumu. Marně se přitom snažil chránit evangeliářem, když odmítl násilný odpor. Bonifác byl taktéž významným církevním reformátorem. V letech 742-744 uspořádal ve Franském království tři různé synody, na nichž mj. zavedl povinný celibát pro vyšší duchovenstvo. Upravil také několik církevních svátků, včetně zavedení slavení Vánoc 24./25. prosince. Nedaleko místa, kde byl zabit, vytryskl pramen a byla zde vybudována kaple. Kaple byla zničena během reformace a znovu postavena v roce 1934. V Čechách mu byla zasvěcena kaple již v 10. století na falci Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávání**.
- V pátek 12.6., na **slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**, zveme kromě ranní mše svaté (v 8:00) a následné adorace též v 15 hodin na modlitby k Božimu milosrdenství.
- Od 1.6. začala **oprava střech** kostela. Je postaveno ochranné lešení na severní straně a v nejbližší době začnou reálné práce. Prosíme, dbejte osobní bezpečnosti.

AKTUALITY OBECNÉ

Známé a vyhledávané, ale i neznámé a běžně uzavřené zahrady se o nadcházejícím víkendu otevřou při dalším ročníku akce „**Víkend otevřených zahrad**“. Zapojuje se do ní také klášterní **zahrada na Velehradě nebo Podzámecká zahrada v Kroměříži**, kterou si lze v neděli 14. června projít s audio průvodcem (ke stažení zdarma). Další informace na www.ado.cz

V sobotu 13. června 2026 se na **Svatém Kopečku** u Olomouce uskuteční již 28. ročník **Romské pouti**, kterou pořádá Charita Olomouc. Do baziliky Navštívení Panny Marie se sjedou poutníci z celé České republiky i Slovenska. Letošním tématem pouti je svatý František z Assisi. Poutí začne v 10 hodin slavnostní mší svatou, hlavním celebrantem bude nový pražský **arcibiskup Mons. Stanislav Příbyl**, který nad akcí převzal záštitu. Více na www.ado.cz

PROJEKT PROPOJENÍ

Pokud chceme vytvářet **církev blízko lidem**, tak si nesmíme naši víru nechávat pro sebe. Ta roste právě tehdy, když ji sdílíme s druhými. Bůh dnes nemá jiné ruce než ty naše - **i skrze nás** může být blízko lidem. Skrze obyčejné věci - **pozornost, laskavost nebo ochotu pomoci** - může být jeho přítomnost viditelná. Právě tak se radostná zpráva evangelia může dotýkat životů lidí kolem nás. A současně je to závěr k promyšlení třetího pilíře projektu **Propojení**.

KOUTEK MOUDROSTI

Nad zlem můžeme zvítězit jedině silou dobra, a nikoli oplácením zla dalším zlem. (Benedikt XVI.)